

NR XXXIX/2011 (493)

GAZETKA PARAFII ŚW. ZYGMUNTA W SŁOMCZYNIE

25 WRZEŚNIA 2011

Zmartwychwstanie ²⁸⁴² Jezusa otacza chwała Imię Boga Zbawiciela ^{Por. J 12, 28}, ponieważ odtąd właśnie Imię Jezus ukazuje w pełni najwyższą moc Imienia, które jest „ponad wszelkie Imię” ^{Flp 2, 9}. Złe duchy boją się Jego Imienia ^{Por. Dz 16, 16-18; 19, 13-16} i w Jego ²⁶¹⁴ Imię uczniowie dokonują cudów ^{Por. Mk 16, 17, 18}, ponieważ Ojciec udzielił im wszystkiego, o co Go poproszą w Imię Jezusa ^{Por. J 15, 16}. [KKK, 434]

DWUDZIEŚCIA SZÓSTA ZWYKŁA

JEZUS I ARCYKAPŁANI: TISSOT, James Joseph Jacques (1836, Nantes – 1902, Bouillon), 1886-1894, farby wodne na papierze, 18,9×26,5 cm, Brooklyn Museum, Nowy Jork; źródło: www.brooklynmuseum.org

Z KSIĘGI PROROKA EZECHIELA ^{Ez 18, 25-28}

To mówi Pan Bóg:

„Wy mówicie: ‘sposób postępowania Pana nie jest słuszny’. Słuchaj jednakże, domu Izraela: czy mój sposób postępowania jest niesłuszny, czy raczej wasze postępowanie jest przewrotne? Jeśli sprawiedliwy odstąpił od sprawiedliwości, dopuszczał się grzechu i umarł, to umarł z powodu grzechów, które popełnił.

A jeśli bezbożny odstąpi od bezbożności, której się oddawał, i postępuje według prawa i sprawiedliwości, to zachowa duszę swoją przy życiu. Zastanowił się i odstąpił od wszystkich swoich grzechów, które popełniał, i dlatego na pewno żyć będzie, a nie umrze».

PSALM RESPONSYJNY ^{Ps 25, 4-5, 6-7, 8-9}

REFREN: **Wspomnij, o Panie, na swe miłosierdzie**

Daj mi poznać Twoje drogi, Panie,
naucz mnie chodzić Twoimi ścieżkami.
Prowadź mnie w prawdzie według Twych pouczeń,
Boże i Zbawco, w Tobie mam nadzieję.

Wspomnij na swoje miłosierdzie, Panie,

na swoją miłość, która trwa od wieków.

Nie pamiętaj mi grzechów i win mej młodości,
lecz o mnie pamiętaj w swoim miłosierdziu,
ze względu na dobroć Twą, Panie.

Dobry jest Pan i prawy,
dlatego wskazuje drogę grzesznikom.
Pomaga pokornym czynić dobrze,
uczy pokornych dróg swoich.

Z LISTU ŚWIĘTEGO PAWŁA APOSTOŁA DO FILIPIAN ^{Flp 2, 1-11}

Bracia:

Jeśli jest jakieś napomnienie w Chrystusie, jeśli jakaś moc przekonująca miłości, jeśli jakiś udział w Duchu, jeśli jakieś serdeczne współczucie, dopełnijcie mojej radości przez to, że będziecie mieli te same dążenia: tę samą miłość i wspólnego ducha, pragnąc tylko jednego, a niczego nie pragnąc dla niewłaściwego współzawodnictwa ani dla próżnej chwały, lecz w pokorze oceniając jedni drugich za wyżej stojących od siebie.

Niech każdy ma na oku nie tylko swoje własne sprawy, ale też i innych. Niech są ożywia do dążenie, które było w Chrystusie Jezusie.

On, istniejąc w postaci Bożej nie skorzystał ze sposobności, aby na równi być z Bogiem, lecz ogołocił samego siebie, przyjąwszy postać sługi,

stawszy się podobnym do ludzi. A w tym co zewnętrznie uznany za człowieka, unżył samego siebie, stawszy się posłusznym aż do śmierci, i to śmierci krzyżowej. Dlatego też Bóg wywyższył Go nad wszystko i darował Mu imię ponad wszelkie imię, aby na imię Jezusa zgięło się każde kolano istot niebieskich i ziemskich, i podziemnych, i aby wszelki język wyznał, że Jezus Chrystus jest Panem, ku chwale Boga Ojca.

AKLAMACJA ^{10, 27}

Alleluja, Alleluja, Alleluja

Moje owce słuchają mojego głosu,
Ja znam je, a one idą za Mną.

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚWIĘTEGO MATEUSZA ^{Mt 21, 28-32}

Jezus powiedział do arcykapłanów i starszych ludu:

„Co myślicie? Pewien człowiek miał dwóch synów. Zwrócił się do pierwszego i rzekł: ‘Dziecko, idź dzisiaj i pracuj w winnicy’. Ten odpowiedział: ‘Idę, Panie’, lecz nie poszedł. Zwrócił się do drugiego i to samo powiedział. Ten odparł: ‘Nie chcę’. Później jednak opamiętał się i poszedł. Któryż z tych dwóch spełnił wolę ojca?».

Mówią Mu: „Ten drugi”.

Wtedy Jezus rzekł do nich: „Zaprawdę powiadam wam: Celnicy i nierządnicze wchodzi przed wami do królestwa niebieskiego. Przyszli bowiem do was Jan drogą sprawiedliwości, a wyście mu nie uwierzyli. Celnicy zaś i nierządnicze uwierzyli mu. Wy patrzyliście na to, ale nawet później nie opamiętaliście się, żeby mu uwierzyć».

PATRON TYGODNIA: BŁ. LUDWIK MONZA, KAPŁAN I ZAŁOŻYCIEL

Urodził się w 1898 w Cislago, niedaleko Mediolanu, w biednej, chłopskiej rodzinie Józefa i Ludwika.

W 1914 rodzina Monza przeżyła dramat. Ojciec, spadł mianowicie z drzewa, złamał kręgosłup i doznał paraliżu... Zbiegło się to z wybuchem I wojny światowej. Najstarszy brat został powołany do wojska. Ludwik opuścił szkołę i zajął się gospodarstwem. Uczył się nocami...

Ale powołanie było silne. W 1916 rozpoczął nauki w seminarium Villoresi w Mediolanie. Nie dane mu było go ukończyć. Na początku 1917 zmarł ojciec, a zaraz potem Ludwik został wcielony do wojska...

Po powrocie w 1918 wznowił naukę w seminarium i w 1925 w Mediolanie przyjął z rąk kard. Tosiego święcenia kapłańskie...

Został wikariuszem w kościele św. Maurycego w Vedano Olona, w pobliżu Varese. Rzucił się w wir pracy parafialnej...

W 1926 został, w wyniku kilku wydarzeń: sprowokowanych przez faszystów rozruchów i bójki między kibicami „klubu księzowskiego” a nowego klubu - wspieranego przez władze faszystowskie; wybuchu bomby pod urzędem miejskim oraz zamordowania lokalnego faszystowskiego kacyka, aresztowany przez faszystów. Oskarżono go o współudział w morderstwie...

Pomimo interwencji Kurii zwolniony został dopiero po 4 miesiącach...

W 1928 Ludwik trafił do sanktuarium Naszej Pani od Cudów w Saronno.

Tam zgromadził wokół siebie grupę ok. 30 dzieci, która stała się zalążkiem nowego *Świeckiego Instytutu Małych Apostolek Miłości*, zrzeszającego konsekrowane kobiety pragnące wnosić do życia codziennego „gorliwość pierwszych społeczności chrześcijańskich”, oraz zrzeszenia „Nasza Rodzina”, zajmującego się edukacją i pomocą dla biednych i niepełnosprawnych dzieci.

Ludwik nauczał: „*Bracia chrześcijanie! Każdy z was musi się stać artystą duszy. Musimy nauczyć się malować piękno Jezusa nie na płótnie ale w duszach! I nigdy nie wypuszczajcie z waszych dłoni pędzla apostołatu!*”

W międzyczasie został mianowany proboszczem w Lecco, na peryferiach Mediolanu. Tam w czasie II wojny światowej zajmował się osieroconymi rodzinami, organizował pomoc. Po wojnie stał w obronie faszystów i kolaborujących z Niemcami, zagrożonych niekontrolowanymi aktami przemocy...

Czas dzielił między działalnością w „*Naszej Rodzinie*” i obowiązkami proboszcza. Lata ciężkiej pracy nadwładziły mu zdrowie. W 1954, wracając z Varese dostał ataku serca i odszedł do Pana ze słowami „*Bydź miłościwi, mój Jezu!*” na ustach...

Z upływem lat światłość jego świętości rozprzestrzeniała się. Przesłanie życia i dzieł założonych przez tego prostego kapłana parafialnego, wręcz „*zatapiającego się*” w codzienności, przesłanie entuzjazmu i miłości pierwszych chrześcijan, do dziś fascynuje i porywa wielu nowych apostołów...

W 2006 Benedykt XVI włączył go w poczet błogosławionych.

Dziś *Małe Apostolki Miłości* i „*Nasza Rodzina*” działają we Włoszech, Sudanie, Brazylii, Ekwadorze, Chinach, Maroku i Palestynie...

il. BŁ. LUDWIK MONZA; źródło: saints.sqpn.com

INFORMACJE PARAFIALNE

- **25.IX (niedziela):** Po Mszy św. o **18:00** spotkanie kandydatów do Sakramentu Bierzmowania.
- **1.X (sobota): 1-SZA SOBOTA MIESIĄCA.**
- † Msza św. w hołdzie Niepokalanemu Sercu Maryi o **18:00**.
- † Rozpoczynają się **NABOŻEŃSTWA RÓŻAŃCOWE**, które będą odprawiane codziennie o **17:30**.
- **2.X (niedziela):**
- † Tradycyjnie po sumie **procesja różańcowa** do 5 ołtarzy.
- † W związku z tym nie będzie nabożeństwa różańcowego.
- † Po procesji spotkanie Kół Żywego Różańca.
- **Dziękujemy serdecznie!** za włączenie się w dzieło konserwacji i remontu zabytkowych organów w naszym kościele i złożone już ofiary, które można składać na tacę, bezpośrednio do księży lub na konto parafialne.

ŚLUBY

Sakrament Małżeństwa w ostatnim czasie przyjęli:

24.IX: **Krzysztof RĘBIŚ i Małgorzata DZIUBA**tak już nie są dwoje, lecz jedno ciało Mk 19, 6 Por. Rdz 2, 24

INTENCJE MSZALNE I MODLITEWNE

26.IX	7 ³⁰
(poniedziałek)	18 ⁰⁰
27.IX	7 ³⁰
(wtorek)	18 ⁰⁰
28.IX	7 ³⁰ † Marioli PILCH, w miesiąc po śmierci
(środa)	18 ⁰⁰
29.IX	7 ³⁰
(czwartek)	18 ⁰⁰
30.IX	7 ³⁰
(piątek)	18 ⁰⁰
1.X	7 ³⁰
(sobota)	18 ⁰⁰
	8 ⁴⁵ † Jana Lucjana NOGAŁA, w 1 rocznicę śmierci, rodziców HAKOWSKICH i NOGAŁÓW
	10 ³⁰ † Zbigniewa TRZEWIKA, w 14 rocznicę śmierci
2.X	12 ⁰⁰ † Jana i Petroneli SZUSKOWSKICH, Jana, Genowefy i Wandy
(niedziela)	18 ⁰⁰ † Andrzeja KOWALCZYKA, w 2 rocznicę śmierci, Heleny i Franciszka KOWALCZYKÓW, Joanny i Antoniego JÓZWIKÓW

RELIKWIE PASJI (4): TUNIKA Z TREWIRU

Słowa zapisane przez św. Jana w swojej Ewangelii:

„Żołnierze zaś, gdy ukrzyżowali Jezusa, wzięli Jego szaty i podzielili na cztery części, dla każdego żołnierza po części; wzięli także tunikę. Tunika zaś nie była szyta, ale cała tkana od góry do dołu. Mówili więc między sobą: Nie rozdierajmy jej, ale rzućmy o nią losy, do kogo ma należeć. Tak miały się wypełnić słowa Pisma: Podzielili między siebie szaty, a los rzucili o moją suknię. To właśnie uczynili żołnierze” J 19, 23-24;

w których mowa jest o szatach Jezusa: szacie zewnętrznej (gr. *himatía*) i tunice

(gr. *χιτών ἄραφος*, *chiton*), przez tysiąclecia inspirowały wielu.

Inspirowały i ciekawili: co się z stało z tymi sztami? Co uczynili z nimi rzymscy żołnierze?

W szczególności, co się stało z „całą tkana” tuniką, o którą rzucano losy?

Jedną z tradycji jej losy wiąże z postacią św. Julii Flavii Heleny, matki cesarza Konstantyna Wielkiego, która w 326 pojechała do Jerozolimy i przywiozła ze sobą do Rzymu wiele pamiątek *Pasji* Chrystusa: m.in. krzyż, na którym Chrystus miał być ukrzyżowany, schody z pretorium Poncjusza Piłata (łac. *Scala Santa*), dziś znajdujące się przed kaplicą św. Wawrzyńca, położonej naprzeciwko bazyliki św. Jana na Lateranie.

Miała też przywieźć ze sobą tunikę Jezusa...

Jeszcze przed śmiercią Helena przesłała relikwię tuniki do miasteczka Trewir (niem. Trier), gdzie przez parę lat, na granicy ówczesnego cesarstwa, jeszcze przed objęciem władzy, przebywał Konstantyn Wielki.

Tam tunika przetrwała do czasów współczesnych.

Historyczne źródła potwierdzają przechowywanie tuniki w starożytnej katedrze św. Piotra w Trewirze, wystawionej jeszcze za czasów św. Heleny,

od XII stulecia. Dokument „Gesta Trevirorum” z 1105, mówi o przechowywaniu w Trewirze „tuniki Pana” i potwierdza istnienie tradycji przekazu o przywiezieniu jej do Trewiru za czasów św. Heleny.

W Trewirze przechowywana jest też tabliczka z kości słoniowej, pochodząca według niektórych specjalistów z V lub VI w., bądź czasów późniejszych według innych, interpretowana jako dowód na przeniesienie relikwii do Trewiru przy udziale św. Heleny...

W 1196 abp Trewiru, Jan I, przeniósł tunikę z kaplicy św. Mikołaja do ołtarza głównego katedry. Przeleżała w nim aż do 1512, niewidziana i niedotykana, gdy abp Richard von Greiffenklau polecił otworzyć ów ołtarz. Odbłyło się to w obecności cesarza Maksymiliana I Habsburga. Następnie została wystawiona na widok publiczny.

Na początku XVI w. bp pomocniczy, Johann Enen, skomponował specjalną mszę „De Tunica inconutili” ku czci świętej relikwii.

W następnych stuleciach wystawienia były nieregularne. W 1655 tunikę pokazano po dłuższej przerwie, wynikającej z wojny trzydziestoletniej...

Później nastąpiły jeszcze trudniejsze czasy. Protestantyzm czynił w Niemczech spustoszenia. Dlatego w momentach zagrożenia relikwię tuniki przenoszono do fortecy Ehrenbreitstein nad Renem, w okolicy Koblencki. Tam była chroniona w czasach wojny trzydziestoletniej. Tam także przechowywano ją wielokrotnie w latach 1657-1790.

W 1790 wróciła na krótko do katedry w Trewirze, by znów wrócić do Ehrenbreitstein. Gdy w 1794 księstwo Trewiru zostało zajęte przez rewolucyjne wojska francuskie relikwie katedry trewirskiej przeniesiono w głąb Niemiec, do Würzburga, potem do Bambergu, wreszcie do Augsburga.

Do Trewiru relikwie powróciły dopiero w 1810, między innymi dzięki Napoleonowi, i wtedy po raz pierwszy od z górą 200 lat wystawiono ją na widok publiczny. Setki tysięcy ludzi przyszło – pieszo! - ją zobaczyć.

Kolejne wystawienie z 1844 spotkało się także z olbrzymim zainteresowaniem pielgrzymów. Zanotowano kilka cudownych uzdrowień...

W 1891 tunikę widziało prawie 2 mln wiernych i pielgrzymów. Wtedy też skonstruowano nowy relikwiarz (jedno z jego skrzydeł jest autorstwa Albrechta Dürera) i umieszczono go w katedralnym archiwum lokalnego klasztoru (od 1974 – skarbiec katedralny). Tam też tunika przechowywana jest do dnia dzisiejszego...

Tuż przed wybuchem II wojny światowej tunikę przeniesiono do Limburga nad rzeką Lahn. Do Trewiru wróciła w 1944. Gdy miastu groziły bombardowania alianckie przeniesiono ją na krótką chwilę do specjalnych bunkrów...

Ostatnie wystawienie, w 1996, przyciągnęło ponad milion pielgrzymów...

Wielokrotnie w ciągu stuleci przeprowadzano czynności konserwacyjne. Uzupełniano braki, pokrywano rozpadające się włókna nowymi kawałkami materiału, tak, że dziś trudno jest stwierdzić pochodzenie tuniki. W wyniku oględzin w latach 1890-1 zapisano, że „materiał [tuniki] to brązowa tkanina, wyglądająca na lnianą albo bawełnianą”. Na tunice, pokrytej po obu stronach ochronnym welonem, nie znaleziono żadnych śladów zsywania materiału...

W tylnej części tuniki można dostrzec czerwono-brązową jedwabną satynę, brązowy tiul, drobne kawałki jedwabiu, filcu, zielonkawej tafty... Zakłada się, że rdzeń utkany został z włókna wełnianego, ale nie da się tego potwierdzić. Tak jak nie daje się potwierdzić wieku relikwii.

Oryginalność tuniki w Trewirze potwierdzić miała, zmarła w 1962, słynna mistyczka i stygmatyczka Teresa Neumann...

Corocznie ku czci św. relikwii odbywa się 10-dniowy festiwal „Heilig-Rock-Tage”, organizowany przez diecezję w Trewirze.

il.: TUNIKA Z TREWIRU

źródło: cms.bistum-trier.de

SMUTNA RZKA...

Smutna rzeka, księżyc po niej pływa,
Nad nią ciemne dłonie chyli klon,
Śpij, dziecko, nic się nie odzywa,
Śpi w mogiłach zakopana broń

Smutna rzeka, usnął las ciemisty,
Srebrne gwiazdy spadły w srebrną toń.
Gdzieś po polach, gdzieś
po lasach mglistych

Czuźnie drzemie zakopana broń.

Smutna rzeka, księżyc po niej spłynął,
Ciemna noc na liściach kładzie dno.
Śpij dziecko, śpij, żołnierski synu,
Już niedługo obudzimy broń

KRAHELSKA, Krystyna (1914, Mazurki (Białoruś) - 1944, Warszawa), 1941

il.: POWSTANIE: GARWATOWSKI, Stefan Adam (ur. 1931, Warszawa); źródło: malarstwo-historia.blogspot.com

MSZE ŚWIĘTE	niedziela i uroczystości obowiązujące: 08:45, 10:30, 12:00 (suma), 18:00
	święta pracujące: 08:45, 18:00
	dni powszednie: 08:45, 18:00
	Patrz – intencje parafialne
KANCELARIA PARAFIALNA	tel. fax. (22) 754 47 32; e-mail: swzygmunt.slomczyn@op.pl
	poniedziałek - piątek 08:00-09:30, 17:00-19:00
	soboty, niedziele i święta: Nieczynna
WWW	www.swzygmunt.knc.pl
KSIEŻA	Proboszcz Jacek Dzikowski , Wikariusz Dariusz Kij